

పద్మశ్రీ హారి

మమరజీవము

దర్శకుడు.. పి.పుల్లయ్య, బి.పి.
నిర్మాత.. వి.వేంకటేశ్వర్లు, బి.పి.

న టీ న టు లు

నాగేశ్వరరావు	...	కృష్ణ
జమున	...	మురళి
యస్. వి రంగారావు	...	భయంకరం
గుమ్మడి	...	వై కుంతం
హరనాథ్	...	శ్రీకాంతం
గీతాంజలి	...	పూర్ణిమ
శారద	...	శ్రీలత
సూర్యకాంతం	...	లావణ్య
యల్. విజయలక్ష్మి	...	న రకీ

పేకేటి, అలు రామలింగయ్య, వై. వి. రాజు,
కేశవరావు. కాశీనాథ్ తాతా, శ్యామలరావు, వడ్డమాని
విశ్వనాథం, జమ్నాది రామారావు, బైరాగి, విజయ,
ఉషారాణి, జానకి, సింద్రెల్లా.

ఈ చిత్రంలోని పాటలు H. M. V. కొలంబియా
రికార్డులలో వినండి.

విడుదల:

ఆంధ్రా, నీడెడ్ :

నైజాం :

విజయ

ప్రమోద్

పద్మశ్రీ పిచ్చయ్య వారి

మురళీ కృష్ణ

రిటైర్డ్ మిలిటరీ ఆఫీసర్ భయంకరంగారి ముద్దుల బిడ్డ “మురళి”. ఆయనకు కూతురు, కొడుకుకూడ ఆ అమ్మాయే. అందుచేత చాలా గారాబంగా పెరిగిందామె. మురళికి, శ్రీలతకు ప్రాణస్నేహం. వీరిద్దరూ చిత్రకళా ప్రదర్శనలో “మాతృ మూర్తి” చిత్రాన్ని చూచి ముగ్ధులయ్యారు. చిత్రకారిణి లక్ష్మీకాంతమ్మను మెచ్చుకుంటూ మురళి ఒక లేఖ వ్రాసింది కలకత్తా నివాసికి.

కార్నివాల్ లో అస్త్రవిద్యా నైపుణ్య పరీక్షలో మురళికి పరిచయమైన అబ్బాయి కే నాట్యప్రదర్శనంలో, ఆమె చేతి నుంచి జారిపడిన వుంగరం దొరికింది. వందరూపాయలు బహుమానం ప్రకటించిన మురళికి ఆ అబ్బాయే వుంగరం చూపించాడు. బహుమానం అడిగాడు. ఆమె పర్సులో డబ్బు లేదు. అడసిచ్చి, డబ్బు చెల్లించి వుంగరం తీసుకెళ్ళమని అబ్బాయి ఆదేశించాడు మురళిని.

మరునాడు మురళి తన మిత్రబృందంతో, అబ్బాయి యిచ్చిన అడసుకు వెళ్ళింది. ఆ అబ్బాయి ఒక పెద్ద డాక్టరు. తన తండ్రికి తెలిసినవాడే. అతనిపేరు డాక్టర్ “కృష్ణ” అని స్పష్టమైంది.

వైద్యుడుగా కృష్ణతో మురళికి పరిచయమైంది. కృష్ణకు కూడ మురళి అభిరుచులు అర్థమైనవి. “మాతృమూర్తి”

చిత్రం మురళికి ప్రాణసమానం. కాని కృష్ణకు అవి ఏమో పిచ్చిగీతలు.

మురళీ, కృష్ణుల మధ్య ఏర్పడిన చనువు, స్నేహము ప్రేమగా పుష్పించినై; పరస్పరానురాగ బద్ధులయ్యారు. వీరి అన్యోన్యతను గ్రహించిన భయంకరంగాడు శుభముహూర్తాన వారికి వివాహం చేయాలని నిశ్చయించినారు.

శుభ తేఖలు అచ్చయినవి. మురళి, శ్రీలతలు వాటిని బంధు మిత్రులకు పంపుతున్నారు. లక్ష్మీకాంతమ్మ దగ్గ ర్నుంచి అప్పుడే విచిత్రమైన తేఖ వచ్చింది. తామింతవరకూ భావించినట్లు “లక్ష్మీకాంతం” లక్ష్మీకాంతమ్మ కాదనీ, లక్ష్మీకాంతుడని ఆ తేఖ వెల్లడిచేసింది. అంతేకాకుండా, మురళీని తాను ప్రేమించినట్లు, పెళ్ళి చేసుకోవాలనే కోరిక తలెత్తినట్లు లక్ష్మీకాంతం తన తేఖలో వెల్లడిచేశాడు. సర దాకు వ్రాస్తూవచ్చిన వుత్తరాలు పెద్ద సమస్యను తెచ్చి పెట్టినవి.

శ్రీలత లక్ష్మీకాంతానికిక స్వస్తి చెప్పాలని సలహా యిచ్చింది మురళికి. కాంత ప్రేమించింది “మురళి”ని కాని, తనను కాదని, ఆ “మురళి” శ్రీలత కావాలని, లతకు ఒక యిల్లుంటూ ఏర్పడాలని ఆశించింది, అంతే. అదే - మురళి మధుర జీవితంలో విషబిందువైంది. మురళి శ్రీలతకు వుత్త రాలు వ్రాసే సెకెటరీ అయింది. తనపేరు శ్రీ ల త కు మార్చింది. వుత్తరాలు యథా ప్రకారంగా రాకపోకలు నాగించాయి.

మురళీ కృష్ణుల వివాహం వైభవంగా జరిగింది. ఆ ప్రణయ మూర్తులు తమ గృహాన్ని స్వర్గసీమగా చేసుకుంటున్నారు.

మిలిటరీ కా లేజనుంచి తిరిగి ఉద్యోగంలో చేరమని పిలుపు వచ్చింది భయంకరంగారికి. తన గారాబు పట్టిని అల్లుడికి అప్పగించి ఆయన వెళ్ళారు. మురళీ కృష్ణులు యిద్దరనటమే కాని, ఒక్కరే అయిపోయారు.

కలకత్తాలో వైద్యసమ్మేళనం జరుగుతోంది. ప్రతినిధిగా డాక్టరు కృష్ణ ఆ సభకు హాజరయ్యాడు. బాల్యమిత్రులు లక్ష్మీకాంతం కృష్ణులు ఆ పట్టణంలో ఆకస్మికంగా కలుసుకున్నారు. కృష్ణను తన నివాసానికి తీసుకు వెళ్ళాడు లక్ష్మీకాంతం.

కృష్ణుని పట్టణంలోనే తన 'తపాలా' ప్రేయసి వున్న కారణాన లక్ష్మీకాంతం తన మిత్రుణ్ణి ఒక చిన్నకోరిక తీర్చమని అర్థించాడు. వివరాలు చెప్తూ, తన ప్రేయసి పెళ్ళి కేవో అభ్యంతరాలు చెప్తూవుందనీ, ఆమెను కలుసుకొని, సర్ది చెప్పి, తననొక యింటివాణ్ణి చేయమని లక్ష్మీకాంతం కోరాడు. ఆమె పేరు, అడ్రసు చెప్పమన్నాడు కృష్ణ.

“మురళి” అని జవాబిచ్చాడు లక్ష్మీకాంతం ! డాక్టరు కృష్ణ హృదయంలో బడబాగ్ని రగుల్తోంది ! ఆ అగ్నిజ్వాలలను అణచుకుంటూ, మిత్రుడికి శుభం చేకూరుస్తానని వాగ్దానం చేశాడు కృష్ణ.

కలకత్తానుంచి యిల్లు చేరుకున్నాడు కృష్ణ. మురళి యింట్లోలేను. శ్రీలత యింటికి వెళ్ళినదని తెలియగానే, అక్క

డికి వెళ్ళాడు; ఏకాంతంగా కూర్చుని మురళి లేఖ వ్రాస్తుం
డడం చూశాడు; చడి చప్పుడూ లేకుండా ఆమె వెనుకకు
వెళ్ళి ఉత్తరాన్నంతా చదివాడు. ఆమె స్వదస్తూరితో తన
మిత్రుడు లక్ష్మీకాంతానికి వ్రాసిన ప్రేమలేఖలాటిదే అది !
అతని మనోవీధిలో 'మాతృమూర్తి' చిత్రం, మురళి వెలి
బుచ్చిన భావం, లక్ష్మీకాంతం కోరిక-అన్నీ పడుగెత్తాయి.

ఆ నాడు ఆమె మాటలు ఎంత మధురంగా వున్నా
యని ఆనందించాడో, యీనాడవి అపశృతులై అతని మన
స్సును ఆందోళన పరుస్తున్నాయి.

లక్ష్మీకాంతం, మురళిని ప్రేమిస్తున్నాడు. మురళి
మనస్సు కాంతంపైనే వున్నదనీ, వారిద్దరికీ మధ్య తాను
అడ్డుగా వున్నాననీ కృష్ణ నిర్ణయించుకున్నాడు.

ఈ సందర్భంలో తన కర్తవ్యం యేమిటి ? అని కృష్ణ
సునిశితంగా ఆలోచించసాగాడు.

నిత్యమూ నిండు పున్నమి చేసుకుని వలపుల పండు
వెన్నెలలో సాగుతున్న మురళీ కృష్ణుల జీవితాలు యేవిధంగా
పరిణమించినవి ? స్నేహితుడైన లక్ష్మీకాంతానికి యిచ్చిన
వాగ్దానాన్ని కృష్ణ యేవిధంగా నెరవేర్చాడు ? మురళి
బ్రతుకేమయింది ? కృష్ణ యేమయ్యాడు ?

యీ పవిత్ర మూర్తుల జీవితమే యీ కథా వస్తువు -

పాటలు

పాట. 1.

రచన : దాశరథి

నేపథ్యం : జమునారాణి, బృందం.

నర్తకి : ఘులుఘుల్లని గజ్జెలు మోగాలి - మొనగాడికె ఘుల్లనిపించాలి

బృందం: ల ల లా ... ల ల లా

నర్తకి : నే తళుక్ తళుక్కని మెరవాలి - జిగేల్ జిగేలైపోవాలి

బృందం: ఘుల్లని గజ్జెలు మోగాలి

నర్తకి : చందమామ దిగిరావాలి

బృందం: దిగిరావాలి

నర్తకి : నా అందం చూచి మురవాలి

బృందం: ఆహా -- మురవాలి

నర్తకి : చుక్కలు నన్నే చూడాలి - సిగ్గుపడి తలవంచాలి ||ఘుల్లని||

నిపొవుంది నా పాటలో - మజావుంది నా ఆటలో

కుప్పిలేనిదే బ్రతుకేలా - హుషారులేని మనసేలా ||ఘుల్లని||

కన్నునైగతో కల్లెంవేస్తా - కొంటెనవ్వుతో గులాముచేస్తా

వలపుల మేడకు తలుపులు తీస్తా - పురికిస్తా మైమరపిస్తా

తకతై తకతై లాడిస్తా ||ఘుల్లని||

పాట. 2.

రచన : నారాయణరెడ్డి

నేపథ్యం : ఘంటసాల.

కనులు కనులు కలిసెను - కన్నెపయసు విలిచెను

విసురులన్నీ పైపైనే, అసలు మనసు తెలిసెను అసలు మనసు

తెలిసెను ||కనులు||

ముఖముపైన ముసురుకున్న ముంగురులే అందము

సిగ్గుచేత ఎఱ్ఱబడిన బుగ్గలదే అందము

కోరిన చిన్నదాని కోరచూపె అందము, కోరచూపె అందము ||కనులు||

దొండపండు వంటి పెదవి పిండుకొనుట ఎందుకు ?
ముచ్చటైన పైటకొంగు ముడులు వేయు టెందుకు ?
పోవాలనుకున్న పోలేవు ముందుకు, పోలేవుముందుకు ||కనులు||

నడచినంత పిడికెడంత నడుము వణికిపోవును
కనురుకున్న మనసులోనె మిసిమి వలపు లూరును
కలిగిన కోపమంత కౌగిలిలో తీరును, కౌగిలిలో తీరును ||కనులు||

పోట. 3.

రచన : నారాయణరెడ్డి

నేపథ్యం : ఘంటసాల, సుశీల.

కృష్ణ : ఊఁ అను ఊఁ ఊఁ అను - బెనను బెనొనను
నావలపంతా నీవని - నీవేనని ఊఁఅను

మురళి: ఊఁ అను ఊఁ ఊఁ అను - బెనను బెనొనను
నా వెలుగంతా నీదని - నీదేనని ఊఁ అను —

కృష్ణ : కలకల నవ్వే కలువ కన్నులు - వలపులు తెలుపుటకేకాదా
మురళి: పక్కన నిలిచిన చక్కని రూపము-చక్కలిగింతలకేకాదా
పచ్చని ఆశలపందిరి నీడల-వెచ్చగ కాపురముందమా ||ఊఁఅను||

కృష్ణ : కౌగిలి నీడక కాలము చూడక కమ్మని కలలే కందామా
మణిదీపాలై మదిలో వెలిగే-అనురాగాలు మనవేలే ||ఊఁ అను||

మురళి: చిరునవ్వులతో చిగురులుతొడిగే - జీవితమంటే మనదేలే

||ఊఁ అను||

పాట. 4.

రచన : ఆశ్రేయ

నేపథ్యం : ఘం ట సా ల

సాకి : ఎక్కడవున్నా ఏమైనా - మన మెవరికివారై వేరైనా ...

పాట: నీసుఖమే నేకోరుతున్నా-నినువీడి అందుకే వెళుతున్నా ||నీసుఖ||

అనుకున్నామని జరుగవు అన్నీ - అనుకోలేదని అగవుకొన్ని
జరిగేవన్నీ మంచికని - అనుకోవడమే మనిషిపని ||నీసుఖ||పసిపాపవలె వొడిచేర్చినాను - కనుపాపవలె కాపాడినాను
గుండెను గుడిగాచేశాను - నువ్వుండలేనని వెళ్ళావు ||నీసుఖ||వలచుట తెలిసిన నామనసునకు-మరచుటమాత్రము తెలియనిదా
మనసిచ్చినదే నిజమైతే-మన్నించుటయే ఋజువుకాదా||నీసుఖ||

నీకలలే కమ్మగ పండనీ - నా తలపే నీలో వాడనీ

కలకాలం చల్లగ వుండాలని - దీవిస్తున్నా నా దేవిని

దీవిస్తున్నా నా దేవిని ||నీసుఖ||

పాట. 5.

రచన : ఆశ్రేయ

నేపథ్యం : సు శీ ల

ఏమని ఏమని అనుకుంటున్నది - నీ మనసేమని కలగంటున్నది

విరిసిన వువ్వులు మిసిమిసినవ్వులు-కసిగా ఎందుకు కవ్వస్తున్నవి||ఏమని||

ఏదో ఏదో వినబడుతున్నది - ఎదలో ఏదో కదలుతున్నది

తీయని తలపులు తలలెత్తి - తెలియని హాయిని వెదకుచున్నది ||ఏమని||

మెరమెరలాడె వయసున్నది, అది బిరబిర చెరచెర పరుగెడుతున్నది

మిసమిసలాడె సొగసున్నది - అది గుసగుసలెన్నో చెపుతూవున్నది

||ఏమని||

అడమన్నదీ పొడమన్నదీ, ఓ ఓ, - ఆనందానికి ఎరవేయమన్నది

ఊరించి నను వుడికించి - ఒంటరితనము ఓపగన్నది

||ఏమని||

పాట. 6.

రచన : ఆత్మేయ

నేపథ్యం : జా న కి

మోగునా ... ఈ వీణ : మూగవోయిన రాగవీణ : అనురాగవీణ :

॥ మోగునా ॥

పాటలెన్నో నేర్చినదీ - ప్రభువు రాకకై వేచినదీ

వచ్చిన ప్రభువువిని మెచ్చకనే వెడలిపోయెను, బ్రతుకే వెలితిచేసెనో

॥ మోగునా ॥

అదిలోనె అపశృతి పలికెను - నాదమంతా భేదమాయెను

స్వరములు ఏడు సముద్రాలై ముంచివేసెనూ, తంత్రులు తెంచివేసెను

॥ మోగునా ॥

దేవుడులేని కోవెలగా - జీవితమంతా శిథిలముకాగా

ప్రభువు వెళ్ళిన అడుగుజాడలే వెతుకుచుంటిని శూన్యంలో ॥ మోగునా ॥

పాట. 7.

రచన : ఆత్మేయ

నేపథ్యం : మ శీ ల

వస్తాడమ్మా నీ దైవము - వస్తుందమ్మా వసంతము

కలలే నిజమై వలపే వరమై - కళకళలాడును జీవితము ॥ వస్తా ॥

పేరేకాదు ప్రేమకుకూడా - శ్రీకృష్ణుడమ్మా నీ ప్రియుడు

తన ముద్దుల మురళిగ నినుమార్చి, మోహనరాగం ఆలపించును ॥ వస్తా ॥

పసిపాపవలె నిను వొడిచేర్చి - కనుపాపవలె కాపాడును

నీమనసె మందిరముగ జేసి - దైవం తానై వరము లిచ్చును ॥ వస్తా ॥

ఎక్కడివాడో ఇక్కడివాడై - దక్కినాడు నీ తపసు ఫలించి

నాడొక చెట్టును మోడుచేసినవాడే - మోడుకు చిగురుకూర్చును ॥ వస్తా ॥

దే క్వి పి య స్తు

కథ	-	పి. రాధ B. Sc.
రచన	-	ఆచార్య ఆత్రేయ
పాటలు	-	ఆచార్య ఆత్రేయ, చాళరథి, సి. నారాయణ రెడ్డి.
సంగీతం	-	యం. వేణు
ఫోటోగ్రఫీ	-	మాధవ్ బుల్ బులే
కళ	-	జి. వి. సుబ్బారావు B. A.
ఎడిటింగ్	-	ఆర్. హనుమంతరావు
సృష్ట్యం	-	వెంపటి సత్యం
మేకింగ్	-	చౌదరి, మూర్తి
దుస్తులు	-	యం. రామారావు కె.నూర్యారావు జీనార్డు
స్టైలు	-	రామస్వామి, జై హింద్ స్టూడియోస్
సెట్ ప్రాపర్టీస్	-	మూవీక్రాఫ్ట్స్
సహకార దర్శకులు	-	కె. రాఘవేంద్రరావు కె. వరప్రసాదరావు M. A.(Lit)
సహాయ దర్శకుడు	-	వి. వి. సుబ్బారావు (అబ్బి)
పబ్లిసిటీ	-	విజయా పబ్లిసిటీస్
ప్రొడక్షన్	-	లంక శర్మ, యం. వి. రాఘవన్ B. Sc.
స్టూడియో	-	శ్రీ సారథి స్టూడియోస్ హైదరాబాద్

నిర్మాత :

దర్శకత్వం :

వి. వెంకటేశ్వర్లు B. A.

పి. పుల్లయ్య B. A.

